

2007. május 10., csütörtök

9. felszólítja a tagállamokat, hogy haladéktalanul hajtsák végre és alkalmazzák a 96/29/Euratom irányelvet, és sürgeti a Bizottságot, hogy szigorúan szankcionálja a fenti kötelezettség teljesítésének elmulasztását;
10. kétélyei vannak afelől, hogy a Dán Királyság teljes egészében eleget tett a 96/29/Euratom irányelv szerinti kötelezettségeinek a thulei repülőgép-szerencsétlenséggel és annak utóhatásaival kapcsolatban;
11. komoly aggodalmát fejezi ki a közösség egészségének védelmével kapcsolatos, az atomenergia katonai célú alkalmazásának vonatkozásában jelentkező szabályozási hézag miatt;
12. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot az atomenergia katonai célú alkalmazásának alapvető közegészségügyi és környezetvédelmi aspektusai vonatkozásában e szabályozási hézag kitöltésének érdekében;
13. úgy ítéli meg, hogy az Euratom-Szerződés fő rendelkezéseit nem módosították kielégítően annak hatályba lépése óta, és szükséges a szerződés korszerűsítése;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a Dán Királyság kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2007)0183

Lakhatás és regionális politika**Az Európai Parlament 2007. május 10-i állásfoglalása a lakhatásról és a regionális politikáról (2006/2108(INI))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel a strukturális alapok 2007–2013 között érvényes szabályozására,
- tekintettel a városi környezetre vonatkozó tematikus stratégiáról szóló 2006. szeptember 26-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a bővítéssel összefüggésben a városokkal kapcsolatos kérdésekről szóló 2005. október 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a Tanácsnak a városi és vidéki környezetek építészeti minőségéről szóló, 2001. február 12-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a „Kohéziós politika és a városok: a városok és az agglomerációk hozzájárulása a régiók növekedéséhez és foglalkoztatottságához” című bizottsági közleményre (COM(2006)0385),
- tekintettel a „Városi környezetre vonatkozó tematikus stratégia” című bizottsági közleményre (COM(2005)0718),
- tekintettel az „Energiahatékonyság – avagy többet kevesebbel” című 2005. június 22-i bizottsági zöld könyvre (COM(2005)0265),
- tekintettel a 2005. december 7-i bristoli megállapodásra, amely a fenntartható város nyolc jellemzője között felsorolja a megfelelően megtervezett és jól megépített minőségi városi környezetet,
- tekintettel az Európa Tanács által elfogadott és átdolgozott Szociális Chartára (ETS 163), amelyet 1996. május 3-án írtak alá Strasbourgban,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0367.

⁽²⁾ HL C 233. E, 2006.9.28., 127. o.

⁽³⁾ HL C 73., 2001.3.6., 6. o.

2007. május 10., csütörtök

- tekintettel a városi lakásszolgáltatással foglalkozó képviselőcsoportok közötti csoportosulása által 2006. április 26-án elfogadott Európai Lakhatási Chartára,
 - tekintettel az emberi településekről szóló vancouveri nyilatkozatra, amelyet az Egyesült Nemzetek 1976. május 31. és június 11. között a méltó lakáskörülményekről Vancouverben tartott konferenciája (Habitat I) alkalmával tettek közzé,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére (345/2006), továbbá a az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (407/2007) eljárási szabályzata 117. és 118. cikke alkalmazásában,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság véleményére (A6-0090/2007),
- A. mivel a megfelelő és megfizethető árú lakások hiánya közvetlenül befolyásolja a polgárok életét, nehezítve társadalmi beilleszkedésüket és mobilitásukat mind a városi, mind a vidéki területeken;
- B. mivel a lakáskérdés számos európai uniós város számára súlyos gondokat jelent, például a régiótól vagy a várostól függően túl nagy vagy túl kicsi a kínálat, a hajléktalanok problémája, a lakásvásárlás és fenntartás meredeken emelkedő költségei, valamint az épületek rossz állaga, miközben a nem megfelelő karbantartás gyakran a meglévő lakásállomány lebontásához vezet, aminek eredményeképpen új egyenlőtlenségek alakulhatnak ki tekintettel az integrált fejlesztési stratégia nélküli várostervezésre;
- C. mivel a városi lakhatás kérdését a várostervezés tágabb kontextusába illesztve kell tekinteni, és így összefüggésben az egyes városrészek elszegényedésével, a környezet romlásával (víz- és levegőtisztaság, zaj, hulladék, zsúfoltság stb.), a közszolgáltatások nem megfelelő működésével, a hozzáférhetőség, a közbiztonság stb. problémájával;
- D. mivel a lakhatáshoz való hozzáférés nehézségei megalapozzák a társadalmi szegregációt és a gettószórást;
- E. mivel a demográfiai helyzet változása és az elvándorlás egyes régiókban a lakások iránti igény csökkenéséhez, üresen hagyott lakások megjelenéséhez és különösen kulturális és szociális infrastruktúrák eltűnéséhez vezethet, aminek következtében az érintett városnegyedekben – ahol elsősorban a hátrányos helyzetű csoportok laknak – romlik az életminőség;
- F. mivel az alacsony jövedelmek, a magas energiaárak, valamint a nem megfelelő fűtési rendszerek és szigetelés együtt az energiaszegénység jelenségéhez és az energiaellátásból való kirekesztettséghez vezet;
- G. mivel a lakhatás kérdése nem csupán a lakásépítés kérdését jelenti, hanem magába foglalja a szociális jellegű infrastruktúrákat (művelődési központok, könyvtárak, stadionok, közösségi találkozóhelyek stb.) is, amelyek jelentős mértékben elősegítik a társadalmi beilleszkedést, ellensúlyozva az elidegenedettség érzését, amely különösen a nagy városi agglomerációkban gyakori;
- H. mivel a társadalmi kirekesztés az európai szociális modellel ellentétes;
- I. mivel meg kell őrizni a városközpontok és a városnegyedek életképességét, valamint biztosítani kell a történelmi műemlékké nyilvánított épületek fennmaradását;
- J. mivel a városok terjeszkedése számos társadalmi és gazdasági problémával jár, amely érinti a közlekedést (a tömegközlekedés zsúfoltsága, a személygépkocsi használatától való függés) a környezetvédelmet (növekvő energiafogyasztás, szennyezés) és a szolgáltatások hozzáférhetőségét;
- K. mivel fontos a rozsdáövezetek (brownfield sites) regenerálása és konverziója, valamint a zöldmezős területek (greenfield sites) védelme;

2007. május 10., csütörtök

- L. mivel a kohéziós politikát elősegítő pénzügyi eszközök hozzájárulnak a városfejlesztéshez, mert támogatják a közterek rehabilitációját, a közbiztonsági és bűnmegelőzési intézkedések végrehajtását, az energia- és vízfelhasználás hatékonyságát elősegítő intézkedések kidolgozását, a társadalmi beilleszkedés ügyét stb.;
- M. mivel külön problémát jelentenek az előre gyártott elemekből épített nagy lakóházak egyrészt a lakáskörülmények minősége, másrészt az infrastruktúrák felújításának nehézsége (a karbantartási és a felújítási munkák finanszírozása, valamint a megfelelő műszaki és technológiai eljárásokkal kapcsolatos kutatások) tekintetében;
- N. mivel az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) új szabályozása alapján az új tagállamokban lévő lakások több speciális esetben jogosultakká váltak a támogatásra ⁽¹⁾;
- O. mivel problémákat vet fel a lakások tulajdonjoga, különösen egyes tagállamokban a lakbérek vagy a tulajdon-átruházások nem megfelelő szabályozása következtében;
- P. tekintettel a hetedik kutatási keretprogramra ⁽²⁾;
- Q. emlékeztetve a Jeremie ⁽³⁾ és a Jessica ⁽⁴⁾ pénzügyi kezdeményezésekre, amelyeket az Európai Beruházási Bankkal (EBB), illetve az Európai Beruházási Alappal (EBA) együttműködve hajtanak végre;
- R. mivel a lakásszektor jelentős szerepet tölt be a foglalkoztatásban az építőipar terén csakúgy, mint a felújítás, a területrendezés, a közelségi szolgáltatások biztosítása és a pénzügyi szolgáltatások terén;
- S. mivel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztásügyi Tanács a hajléktalanok és a lakáshelyzethez fűződő kirekesztettség kérdését a szociális beilleszkedést és a szociális védelmet célzó uniós stratégia keretében a prioritások sorába emelte;
- T. mivel a szociális bérlakásokba történő beruházások lényeges szerepet játszanak és fognak a jövőben is játszani azzal, hogy számos olyan embernek is lehetővé teszik a lakáspiacra való bejutást, aki máskülönben ki lenne onnan zárva,
1. úgy ítéli meg, hogy a megfelelő, minőségi és méltányos árú lakáshoz való jog jelentős alapjog, amelyet elismer számos nemzetközi charta és számos tagállam alkotmánya is;
 2. azt kívánja, hogy a tagállamok fogadjanak el ahhoz szükséges törvényi rendelkezéseket, hogy a megfelelő, jó minőségű és elfogadható árú lakáshoz való jog érvényesüljön;
 3. úgy ítéli meg, hogy a lakások szociális és energiatakarékos célú felújítása nem csak városi probléma, és megfelelő figyelemmel kell lenni a vidéki területeken, különösen az új kohéziós országokban felmerülő, a lakáshellyel összefüggő számos nehézségre is;
 4. kéri azoknak a minőségi mutatóknak a kidolgozását európai szinten, amelyek meghatározzák a „megfelelő minőségű lakás” fogalmát;
 5. hangsúlyozza, fontos, hogy az EU elfogadjon egy nyilatkozatot a lakhatásról a Parlament városi lakás-szolgáltatással foglalkozó képviselőcsoportok közötti csoportosulása által elfogadott charta alapján; ebben a tekintetben azt javasolja, hogy a Regionális Fejlesztési Bizottság tegyen kezdeményezést az ügyben;
 6. ragaszkodik ahhoz, hogy – a lisszaboni stratégiával összefüggésben – erősíteni kell a lakhatás támogatásához való jogot, a társadalmi beilleszkedés elérése céljából és annak érdekében is, hogy a munkavállalók számára valódi lehetőség legyen a mobilitás;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. július 5-i 1080/2006/EK rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapról: 7. cikk (2) bekezdése és (5) és (6) preambulumbekzdés.

⁽²⁾ Az Európai Közösség kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységeket támogató hetedik keretprogramja (2007–2013).

⁽³⁾ Mikro-, kis- és középvállalkozásokat támogató közös európai források.

⁽⁴⁾ A városi térségekbe irányuló fenntartható beruházások közös európai támogatása.

2007. május 10., csütörtök

7. kitart amellett, hogy a lakáspolitikákat egy olyan területrendezési politika keretében kell kialakítani, amely kedvez a társadalmi egyensúly létrejöttének és a társadalmi keveredésnek;
8. annak a reményének ad hangot, hogy a nemzeti és helyi vezetők a jövőben intézkedéseket fogadnak el a fiatalok első lakáshoz való jutásának elősegítése érdekében;
9. felszólítja a Bizottságot, hogy a városokról és a régiók fenntartható fejlődéséről szóló vitát, valamint a városi dimenziót befolyásoló politikák koordinálása céljából felállított szolgálatok közötti munkacsoport munkaprogramját terjessze ki a lakhatás kérdéseire;
10. hangsúlyozza a biztonsággal kapcsolatos kérdések fontosságát:
 - a bűnözés tekintetében különösen a hátrányos helyzetű negyedekben,
 - az épületek tekintetében (az építéssel és a felhasználással kapcsolatos normák),
 - az elektromos, a gázvezeték-, továbbá a vízvezeték-, csatorna- és fűtési hálózatok tekintetében (a meglévő rendszerek és a rehabilitációs technológiák biztonságossága, továbbá az elavult csatornarendszerek cseréje);
11. továbbá véleménye szerint fontos a fenntartható fejlődés különböző dimenzióinak (szolidaritás, környezetvédelem, energia), az elérhetőség, az egészség, a biztonság és a használati minőség kérdéseinek koherens módon történő kezelése, illetve biztosítani kell, hogy a lakásminőség javításának terhei összeegyeztethetők legyenek a háztartások bevételeivel;
12. hangsúlyozza a művelődési központok, a kultúrák közötti párbeszéd és a több városnegyedre kiterjedő közös projektek fontosságát, mivel ezek elősegíthetik a városokban, külvárosokban és a közeli vidéki területeken élő különböző közösségek integrációját;
13. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a vidéki területeken jelentkező egyedi lakhatási problémákat annak érdekében, hogy egy olyan kiegyensúlyozott területrendezési politika kapjon támogatást, amely szembeszáll a vidéki területek kirekesztésével és elnéptelenedésével, különös tekintettel az ilyen területeken kialakuló hátrányokra, mint például az alacsony fizetések, szétszórt és omladozó lakóépületek, valamint a bérelhető, a szociális vagy más típusú lakások hiánya;
14. felhívja a figyelmet a kisvárosi lakhatás kérdéseinek egyediségére is; megítélése szerint a kisvárosok falusi lakosságra gyakorolt vonzerejét nem csupán az ott kínálgató munkalehetőségek magyarázzák, hanem az is, hogy lehetővé teszik magasabb oktatási és képzettségi szint elérését, és mert kielégítik az egészségügy és a kultúra terén támasztott igényeket; hangsúlyozza, hogy támogatni kell a kisvárosok e szerepkörének fejlesztését, mivel az szorosan összekapcsolódik a vidéki területek strukturális átalakulásával, különösen az egészségügyi szolgáltatások, a középfokú oktatás, a kkv fejlődése, a turizmus, a gyógyüdülés stb. terén;
15. véleménye szerint a vidéki területeken feltétlenül szükség van a régebbi épületállomány megszerzését, rehabilitációját és felújítását elősegítő intézkedésekre tett javaslatokra, valamint az olyan köz- és magán-szférabeli szervezetek támogatására, amelyek tanácsadást és személyre szabott támogatást biztosítanak magán-személyek és üzletemberek számára, akik meg akarják szilárdítani és ki akarják szélesíteni a köz- és magán-szféra által kínált új és felújított szociális lakások kínálatát;
16. ösztönzi, hogy – tekintetbe véve a lakások birtokbavételének sokféleségét, a hagyományos családi struktúrák megváltozását, továbbá a fiatalok sajátos helyzetét és népesség előregedést és fogyását – a Bizottság tanulmányozza a lakhatási költségeket és a lakások iránti keresletet, valamint általában az ingatlanpiacot, a tagállamok pedig javítsák az ezekről szóló adatbázisuk minőségét; továbbá felszólítja a tagállamokat, hogy a lakhatási projektek tervezésekor és átalakításakor, valamint az adatok gyűjtésekor vegyék figyelembe a műszaki, szociális, művelődési és közlekedési infrastruktúrák használatához való hozzáférést és felhasználásuk arányát;
17. hangsúlyozza, hogy – figyelemmel a szubszidiaritás elvére – a lakásproblémákat, mint nemzeti problémát, elsősorban helyi szinten kellene kezelni, és e tekintetben szükség van a települési önkormányzatok támogatására; úgy véli, hogy az európai útmutatások hozzájárulhatnak ahhoz, hogy ezen problémákat nagyobb hatékonysággal oldják meg;
18. úgy véli, hogy a lakhatást befolyásoló tényezők összetettsége miatt integrált, a szubszidiaritás és a közelség elvének megfelelő megközelítést kell alkalmazni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a különböző – a lakáshoz jutás megkönnyítését, az építészeti minőség javítását, valamennyi nemzedék életminőségének, valamint a városi és a vidéki környezetek vonzerejének javítását elősegítő – alkotóelemek egy időben történő végrehajtását;

2007. május 10., csütörtök

19. hangsúlyozza, hogy mivel a szociális lakások többsége egészségügyi szempontból nem túl előnyös környezetben található, és minőségük folytán nem biztosítanak egészséges életkörülményeket, az Európai Regionális Fejlesztési Alap által finanszírozott fejlesztési intézkedéseket nem elegendő a lakáshelyzet javítására felhasználni, hanem arra is, hogy a szociális lakásokban lakók egészségét és környezetét – s ezzel életminőségüket – is javítsák;
20. úgy ítéli meg továbbá, hogy az integrált megközelítésnek nagyobb esélye van a sikerre, ha a helyi hatóságok alkalmazzák, amelyek képesek az agglomerációban végrehajtott kezdeményezések és politikák összességének átlátására és optimális összehangolására, és hosszú távú elképzelésük van az adott agglomeráció fejlesztéséről; ezért bátorítja a tagállamokat, hogy – az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2006. július 11-i 1083/2006/EK tanácsi rendelet 11. cikke alapján – a városokat vonják be az operatív programok keretében támogatható városi fellépések társfinanszírozására szánt strukturális támogatás programozásába és kezelésébe, valamint hogy a végrehajtással is a városokat bízzák meg;
21. felhívja a tagállamokat és a helyi hatóságokat, hogy a közösségi támogatásokban részesülő lakáshelyzet-javító programok kidolgozásakor a helyi önkormányzatok – a finn elnökség „Egészség minden politikában” (Health in all policies) című ajánlása alapján – végezzék el azt az egészségügyi hatásvizsgálatot is, amely lehetővé teheti egészséges környezet kialakítását a szociális értelemben hátrányos helyzetű személyek számára;
22. ragaszkodik ahhoz, hogy szükség van a helyi, regionális és kormányzati hatóságok különböző szintjei közötti párbeszédre és egyeztetésre annak érdekében, hogy biztosítható legyen az állami beavatkozás koherenciája, társadalmi felelőssége, továbbá hogy a horizontális (a lakhatást érintő valamennyi közösségi politika közötti), a vertikális (a különböző – európai, nemzeti, regionális és helyi – szinteken a lakhatással foglalkozó szereplők közötti) és az átfogó (a hatóságok, a társadalmi, gazdasági szereplők és a civil társadalom közötti) koordinációra épüljön; kifejezi továbbá kívánságát, hogy a városi környezetet érintő újjáélesztési, rehabilitációs, irányítási és megőrzési programokra vonatkozóan a helyben lakók és szervezeteik jelentős részvételével jussanak közös döntésekre;
23. szorgalmazza a lakhatást érintő pénzmozgások és politikák fokozottabb összehangolását, nevezetesen azt, hogy az ERFA által, a Jessica és Jeremie pénzügyi eszközök által, a hetedik kutatási keretprogram által, valamint más, a lakhatásra és a városi újjáépítésre vonatkozó közösségi, nemzeti, regionális és helyi szintű kezdeményezés által támogatott fellépések egészítsék ki egymást, és különösen azt, hogy biztosítsák a városok történelmi városrészeiben található lakóépületek korszerűsítését és felújítását;
24. reméli, hogy – a kohéziós politikát szabályozó rendeletek 2009-re előirányzott felülvizsgálatának perspektívájában – újfent induljon vita arról, hogy az energiatakarékosság és a környezetvédelem érdekében valamennyi tagállam hozzájuthasson a szociális lakások felújítását támogató közösségi alapokhoz, ami jelenleg csak bizonyos országok számára lehetséges tekintve, hogy a lakásszükséglet egész Európában egyformán kritikus kérdés; kéri a Bizottságot és az EBB-t, hogy a JESSICA kezdeményezés végrehajtása is azonos feltételekkel történjen valamennyi országban a lakhatást integrált fejlesztési megközelítés keretében illesztve;
25. szorgalmazza, hogy az érintett tagállamok teljes egészében használják ki az ERFA által a lakhatás terén a rendelkezésükre bocsátott alapokat;
26. felhívja a Bizottságot, hogy a strukturális alapok tevékenységének ellenőrzése során fordítson figyelmet arra, hogy a lakásépítés európai strukturális alapok által történő finanszírozása keretében hiánytalanul tartásuk be az 1080/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglaltakat, továbbá arra is, hogy a támogatott lakásépítés segítségével, megfelelő minőségű lakásokhoz juttassák a hátrányos helyzetű társadalmi csoportokat;
27. megerősíti, hogy támogatja a hatóságok, a társadalmi-gazdasági szereplők és a civil társadalom közötti partnerség megszilárdítását; hangsúlyozza, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek fontos szerepet tölthetnek be különösen a panelépületek korszerűsítésében és a rozsdáövezetek újjáélesztésében;
28. támogatja a Bizottság kampányát, amelynek célja, hogy a fenntartható energia érdekében tudatosítsa az európai polgároknak a háztartási energiafogyasztás csökkentésének fontosságát; szorgalmazza, hogy a Bizottság indítson egy nagyszabású tájékoztató jellegű kampányt az energiahatékonyságot támogató cselekvési terve keretében;

2007. május 10., csütörtök

29. felhívja a Bizottságot, hogy a lakásszektorban könnyítse meg azoknak az új, hatékonyabb technológiáknak és építőipari termékeknek a terjesztését, amelyek lehetővé teszik az energiafogyasztás csökkentését;
30. szorgalmazza, hogy a Bizottság hatékonyan folytassa a SAVE⁽¹⁾ program keretében a szociális lakásszektor számára indított kísérleti fellépést annak érdekében, hogy támogassa és terjessze az energiahatékonyság terén kiválasztott példaértékű projekteket;
31. hangsúlyozza a lakhatási politikával kapcsolatos jó gyakorlatok cseréjének fontosságát, és szorgalmazza, hogy a Bizottság az URBACT program keretében létrehozott hálózatokhoz hasonló tematikus hálózatokat hozzon létre a lakhatás területén is; ebben az összefüggésben érdeklődéssel fogadja a Bizottság „Régiók a gazdasági változásért” című közleményét (COM(2006)0675) és várja e kezdeményezés végrehajtása módozatainak bemutatását;
32. szorgalmazza, hogy a Bizottság hozzon létre az Unió valamennyi nyelvén egy internetes oldalt, amely az együttműködésnek, az információk és a jó gyakorlatok cseréjének fóruma lehet hasonlóan a városi politikákat ismertető európai hálózathoz (EUKN – Európai Városok Tudáshálózata);
33. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen egy tanulmányt, amely felmérné a különböző tagállamokban a hatáskörök és felelőségek megoszlását a nemzeti, regionális és helyi szint között, valamint a lakhatásra vonatkozó jogi keretet valamennyi tagállamban; úgy véli, hogy egy ilyen tanulmány lehetővé tenné a megfontolt döntések meghozatalát és az EU lakhatással kapcsolatos lehetséges mozgásterének megállapítását annak érdekében, hogy a közösségi intézkedések valódi hozzáadott értéket hordozzanak a nemzeti, a regionális és a helyi intézkedésekhez képest, tekintetbe véve a tagállamok megfelelő, jó minőségű és elfogadható árú lakáshoz való hozzáféréssel kapcsolatos általános érdekű feladatát;
34. fokozottan támogatja a bürokrácia valamennyi szinten történő egyszerűsítésének gondolatát annak érdekében, hogy a területtervezés és kezelés hatékonyabbá váljon;
35. hangsúlyozza az ezen a területen működő helyi szereplők képzésének fontosságát, amelynek része a várostervezéssel, az építéssel, a meglévő ingatlanállomány rehabilitációjával, irányításával és megőrzésével kapcsolatos külön felkészítés, és üdvözlöi, hogy a képzéseket az Európai Szociális Alap (ESZA) keretében finanszírozzák;
36. hangsúlyozza, hogy a területrendezéssel foglalkozó hatóságoknak – a területrendezési politikák kialakításakor, az intézkedések tervezésekor és azok végrehajtásakor – a fogyatékkal élőkre és az idős emberekre való tekintettel figyelembe kell venniük az akadálymentesítést, továbbá játszó- és pihenőtereket kell tervezniük a gyermekek és a fiatalok számára;
37. szorgalmazza, hogy az EBB és az Európai Bizottság a Jeremie programon belül és a Jessica kezdeményezéssel összhangban dolgozzon ki egy stratégiát, amely az építőipari ágazat fellendülését segítené elsősorban az új tagállamokban, és a városfejlesztési projektekhez kapcsolódó helyi és regionális források mozgósításával strukturális támogatást biztosítana a lakásszolgáltatás fejlesztéséhez;
38. ösztönzi a nemzeti és a helyi szintű hatóságokat, hogy mérjék fel a tagállamokban lévő városok és területek helyzetének sokféleségét, továbbá a fenntarthatóság elvének megfelelően állapítsák meg és vizsgálják felül a lakhatásra vonatkozó politikáikat;
39. kéri a nemzeti, regionális és helyi hatóságokat, hogy sürgősen fogjanak hozzá a lakhatási politika egyik elsődleges céljának megvalósításához, azaz oldják meg a hajléktalanok helyzetét;
40. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak, a Régiók Bizottságának és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.

(1) SAVE – az energiahatékonyságot támogató többéves program.